

בשבילי הפרשה

ישיבת מיר ירושלים

גיליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר

פרשת נשא, תשפ"ה

זמני כניסת השבת

Baltimore, MD - 8:12	Minneapolis, MN - 8:33
Brooklyn, NY - 8:06	Miami, FL - 7:49
Chicago, IL - 8:02	Monsey, NY - 8:08
Houston, Texas - 8:02	Montreal, Quebec - 8:21
Johannesburg, S. Africa - 5:04	Passaic, NJ - 8:07
Lakewood/Deal, NJ - 8:05	Toronto, Ontario - 8:38
London, UK - 8:58	Yerushalayim - 7:07
Los Angeles, CA - 7:44	Zurich, Switzerland - 9:00

בשבילי הלכה

ע"י הרב הגאון מאיר צבי שפיצר שליט"א
הערות בעניני הלכה. הלכה למעשה יש לשאול לרב

נשיאת כפים בתענית במנחה גדולה

ע' תענית כ"ו ע"ב אין נ"כ במנחה מחשש שכרות. וע"ש לענין תענית דאין חשש שכרות ודעת ר' יוסי דגם בתענית ביטלו נ"כ משום אתי לאחלופי בשאר יומי אבל נעילה אין חשש אתי לאחלופי ולכן יש נ"כ. ומסיק שם בגמ' והאידינא מ"ט פרשי כהני ידייהו במנחתא דתעניתא, אף לר' יוסי, ומתוך, כיון דבסמוך לשקיעת החמה קא פרשי כתפילת נעילה דמ"א. וע"ש רש"י דבשאר יומי התפללו מנחה מוקדם ובתענית התפללו סמוך לשקיעה ולכן גם לר' יוסי יש נ"כ.

וע' רב פעלים וכפ"ח ולוח א"י שכתבו א"כ אם מתפלל מנחה גדולה בתענית כשאר יומי, ולא כמנהג הגמ', א"כ הדר דינא דאין נ"כ בתענית. וכן מנהג ירושלים.

אבל ע' חזו"א שכתב שיש נ"כ במנחה בתענית בזה"ז במנחה גדולה, חדא דאולי כיון שקבעו כן בגמ' לכן לעולם מותר נ"כ בתענית, ועוד דאפשר דגם בזה"ז יש שנוי כי כל השנה מתפלל מנחה לפני שקיעה ובתענית מתפלל מוקדם. וסיים בצ"ע, וידוע שפסק למעשה שבמנחה גדולה יש נ"כ.

והנה ביו"כ כתבו תוס' בתענית דאין נ"כ במנחה כיון דאין מתפלל סמוך לשקיעה. ולכא' לפי החזו"א בסברא השני דבזה"ז שאני היה יוצא דבזה"ז במנחה ביו"כ יש נ"כ כמו כל תענית במנחה גדולה. ואולי, כמו דמודה החזו"א בסברא השני דבמנחה קטנה בזה"ז יש נ"כ, אף דטעם הגמ' לא שייך, מ"מ לא נשתנה הדין, אולי ה"ה במנחה גדולה יו"כ אין נ"כ לעולם, ורק לענין מנחה גדולה בשאר תענית כתב כן החזו"א. מיהו הסברא בזה צ"ב.

שו"ר ספר זכרון שלמה קאליש וברכת ראובן שלמה שהעירו בזה על החזו"א. מיהו הביאו מכת"י שהיה בידי החד"א מרבני ירושלים משנת רס"ט שכתבו כהחזו"א.

וע' רמב"ם פ"ד מתפלה ה"ב שכתב אבל תענית שאין בו נעילה וכו' הואיל ותפלת מנחה שלהם סמוך לשקיעת החמה הרי נראית כנעילה ואינה מתחלפת במנחה של כל יום ולפיכך יש בה נ"כ. ומשמע דלא די שאינו בזמן מנחה של כל יום אלא דוקא כי "נראית כנעילה". ולכא' לפי"ז יוצא דלא כחזו"א, ואולי פ"י החזו"א בגמ' יפרש גם ברמב"ם הנ"ל דמה"ט לא גזרו כלל.

הערות ותגובות בלשה"ק או באנגלית יתקבלו
ברצון במייל bishvileihalacha@themir.org

ראשי הישיבה ומחזיקיה נמשלו לבדי הארון

האנשים שנושאים את ארון התורה, ונמשלו לבדי ארון שלא יסורו ממנו לעולם ועד, כהלכות בדים, ומני אז יש לי כמה חששות בעת שההכרח יאלצני לעזוב את הישיבה אף על זמן קצר והדבר פשוט ומבוואר. ע"כ. ועל דברים אלו מובא בספר 'בנין נחום' מכתב מרן רה"י הגאון הרב נחום פרצוביץ זצלה"ה זז"ל: זה עתה הראו לי את הספר דעת חכמה ומוסר וכתב בו בסופו דבר נורא, שהראו לו בחלום ש"בטבעות הארון היו הבדים לא יסורו ממנו", הולך על מחזיקי הישיבות וראשיהם. פירוש, שאין למי שעומד בראש ישיבה ובהנהגתה לזוז ממנה, כמו הדין של הבדים, וזו הערה גדולה.

במכתב שכתב מרן המשגיח הגאון הרב ירוחם ליוואויץ זצלה"ה ('דעת חכמה ומוסר' ח"ג עמ' רמג) כתב זז"ל: ואספר לו איזה מעשה, בעת שהייתי בליטא והיה לי מחשבות לעזוב מקומנו ישיבת מיר כדי שאוכל לשבת בקלם, וראיתי מן השמים כמה עכובים.

ופעם אחת הטלתי גורל הידוע [גורל הגר"א], ונפל לי פסוק שנבהלתי מראות וגם חדוש גדול נתחדש לי מהפסוק זה: 'בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו'. והדבר ברור שלא לפי מעשי נתגלה לי הפסוק, כי אם בזכות הרבים, וזה הוא ביאור נחמד ונעים ורמז גדול שיצא מההלכה הזאת, היינו שהבדים המה

ויקריבו נשיאי ישראל בית אבתם ונז' ויהי המקריב ביום הראשון ונז' ביום השני הקריב ונז' (ז, ב-פט)

הקשה הרמב"ן מדוע פירט הכתוב את קרבנות הנשיאים תחילה (פס' ג) ואח"כ פירט באריכות את קרבנו של כל אחד ואחד, והרי כולם הביאו את אותו קרבן והיו יכולים להיכלל בפס' אחד?

ותירץ: אמנם כל אחד מהנשיאים כיוון מדעתו להביא קרבן כדוגמת הקרבן של חבריו, אך לכל אחד ואחד מהם היה טעם אחר וכוונה אחרת בהבאת הקרבן, לכן מנה הכתוב כל אחד בפני עצמו.

ע"פ הדברים הללו אמר מרן הסבא מסלבודקה זצלה"ה: למדנו מהמדרש שאע"פ שהיו כל הקרבנות שווים בתוכנם, אך כיוון שכל קרבן הוקרב מתוך כוונה אחרת הרי זה נחשב כקרבן אחר לגמרי. נמצאנו למדים שכוונת האדם הופכת את אותו מעשה לסוג אחר לגמרי ממעשהו של חברו.

ועי"ז ביאר את הרמב"ם (מלכים ח"א) שפסק כי גר תושב צריך לקיים ז' מצוות בני נח דווקא "מפני שציוה בהן הקב"ה בתורה והודיענו ע"י משה רבינו שבני נח מקודם נצטוו עליהן, אבל אם עשאן מפני הכרע הדעת אין זה גר תושב ואינו מחסידי אומות העולם". וצ"ב: מה נפק"מ באיזו כוונה עושה הגר תושב את המצוות?

אך לפי הרמב"ן מובן, שהרי כוונת האדם משנה את המעשה, וא"כ ק"ו שכאשר הקב"ה מצווה את ז' המצוות הללו בתורה הרי מתעלה ערכן לאין שיעור, ומעתה המקיים את המצוות הללו מחמת ציווי התורה הרי זה מעשה אחר לגמרי מהעושה את אותם מעשים מדעתו הוא.

התבוננות בפרשת סוטה

לה שגר, דהרי אין כאן עמידה בנסיון דהרי כל ענין הסתירה שהביאה על עצמה הוא כדי לקבל שכר, ואין כאן מצב של עמידה בנסיון ולא מגיע לה שכר, ורק אשה שנסתרה ונתייחדה עם אחר, והיתה במצב של נסיון זנות והתגברה עליו, לה מגיע שכר, וא"כ ירדה קושיית ר"י שיסתרו כל העקרות ויפקדו, דאכן אם יסתרו כדי להפקד הרי אינם בנסיון הזנות, ולא יקבלו שכר על מה שלא נטמאו.

ודעת ר' ישמעאל החולק נראה שהוא מפרש דהטעם שמקבלת שכר הוא לא משום העמידה בנסיון, כ"א משום שהיתה במצב שחשדו בה ולא היה זה חשד אמיתי ולכן מקבלת שכר ע"ז, וראיתי למרן הגר"י אברמסקי זצ"ל (בחזון יחזקאל סוטה פ"ב ה"ד) שפירש כן, ומקורו מגמ' שבת (דף ק"ח ע"ב), א"ר יוסי יהא חלקי עם מי שחושדים אותו ואין בו, ובהמשך אמר ר' פפא לדידי חשדן ולא הוה בי, וכוונת הגמ' דאכן זהו שכר של מי שחושדין אותו ואין בו, שמתברך כר' פפא שהיו לו עשרה בנים שנזכרים אחרי השלמת כל מסכת, והיוצא מהדברים דלדרך זו שנזרעה זרע היינו שילדיה טובים ומוצלחים וזהו שכר על מי שחושדין אותו ואין בו, א"כ כמו שסוטה שנסתרה ונחשדה מקבלת שכר ואף שהביאה על עצמה את החשד, והרי לא נחשב זה חושד בכשירים, מ"מ היה מצב של חושדין אותו ואין בו, ולכן מקבלת שכר, וא"כ ה"ה אם תסתור כדי שיחשדו בה וע"ז תזכה לבנים, דתזכה לבנים, ומשום דהיה כאן מצב של חושדין אותו ואין בו, ומה שהביאה על עצמה חשד זה אין זה גרעון, דהרי כל נסתרה הביאה על עצמה חשד זה ומקבלת שכר, וא"כ שפיר הקשה ר"י דכל עקרה תביא על עצמה מצב של חושדין אותו ואין בו ותפקד.

ורק דיש להקשות על דברינו מדברי הגמ' ברכות דל"א ע"ב, דדרשו בגמ' מהפסוק בדברי חנה אם ראה תראה בעני אמתך, א"ר אלעזר אמרה חנה לפני הקב"ה אם ראה מוטב ואם לאו אלך ואסתתר בפני אלקנה בעלי, וכיון דמסתתרנא משקו לי מי סוטה, ואי אתה עושה תורתך פלסתר שנאמר ונקתה ונזרעה זרע, ובגמ' אמרו דדרשה זו אזיל למ"ד שנזרעה זרע היינו שהעקרה נפקדת, ולדברינו קשה דהרי אמרן דמ"ד זה סובר דעקרה שתסתור כדי להפקד לא תפקד, ולכן אין לקושיית ר"י דכל עקרות יסתרו, וא"כ מה אמרה חנה שאסתור ואפקד, הרי למ"ד זה בהכרח עקרה שתסתור כדי להפקד לא תפקד.

ובדוחק צריך לפרש דכוונת חנה היתה, שאף שידעה שאין מגיע לה שתפקד אם תסתור, אך דבריה היה כלשון הגמ' דאתה עושה תורתך פלסתר, שהרי אמרת שתלד, וא"כ יאמרו שאינך מקיים את שאמרת בתורתך, ובזה א"ש לשון הגמ' בהמשך שם, ואמר ר' אלעזר חנה הטיחה דברים כלפי מעלה שנאמר ותתפלל על ד' מלמד שהטיחה דברים כלפי מעלה, ופירש מהרש"א דכוונת הגמ' להגמ' דלעיל שאמרה ואם לאו אלך ואסתתר, והכוונה דיש כאן הטחת דברים, דהרי ידעה שלא יגיע לה שתפקד אם תסתור, ורק שהטיחה דברים שאתה תוצרך לפוקדני כדי שלא תהיה תורתך פלסתר.

בסוף פרשת סוטה (ה, כה) כתיב "ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע", וכתב רש"י ז"ל "ונקתה ממים המאורים, ולא עוד אלא ונזרעה זרע, אם היתה יולדת בצער תלד בריוח, אם היתה יולדת שחורים יולדת לבנים" עכ"ל. ומקור הדברים הוא מגמ' סוטה (דף כ"ו ע"א), ושם איתא פלוגתת תנאים, דר"ע דורש את הפסוק ונזרעה זרע שאם היתה עקרה נפקדת, וא"ל ר' ישמעאל אם כן יסתרו כל העקרות ויפקדו, וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה, א"כ מה ת"ל ונזרעה זרע, שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח וכו', ורש"י נקט כדברי ר' ישמעאל, ומטעם דר"ע מודה לר"י אלא שהוסיף גם שנפקדת עקרה. ודעת ר"ע צ"ב דמה יענה לטענתו של ר' ישמעאל דיסתרו כל העקרות ויפקדו.

וכדי לבאר לביאור הדבר צריך בהקדם לבאר את עצם דברי חז"ל דאם לא נטמאה מקבלת שכר, לר"ע כדאית ליה ולר"י כדאית ליה, ולכאורה קשה דמה טעם מגיע לה שכר, הרי נסתרה ונתייחדה ועברה על איסור יחוד, ורק דלא הגיע עד למצב של נטמאה, ומה שכר מגיע לה על זה, ובמה עדיפא היא על אשה אחרת שכלל לא נסתרה, שהיא לא נפקדת, והרי יש כאן כעין חוטא נשכר.

וביותר קשה, דהרי בפסוק ל"א איתא ונקתה האיש מעון והאשה ההיא תשא את עונה, וכתב הספורנו לפרש ז"ל "ונקתה האיש מעון, אע"פ שחשד בכשירה, כי היא גרמה לו שעברה על התראתו ועשתה רגלים לדבר וכו', והאשה ההיא תשא את עונה, שאם נטמאת תמות ואם לא נטמאת תתבזה לעין כל על שהעיזה פניה לעבור על התראת בעלה ונסתרה, עכ"ל. וכוונת הספורנו דפסוק זה איירי באופן שלא נטמאה, שאמרה תורה שהאיש מנוקה מעון שחשד בכשירה, והיא תשא את עונה שמתבזית לעין כל ואף שלא נטמאה, ודברי הספורנו הוא דלא כדפירש"י שפירש ונקתה האיש מעון במקום שבדקה המים שלא יאמר חבתי במיתתה, ולדברי רש"י סוף הפסוק הוא המשך שהאיש מנוקה מעון כשמתה, והיא תשא את עונה שזינתה ולכן מתה. וכנראה דהוקשה להספורנו פירוש רש"י, דמה הו"א שיהיה לאיש עון שיאמר חבתי במיתתה כשזינתה, ולכן פירש דהכונה דכשלא מתה דלא נחשב חושד בכשירה, ולכן הוא מנוקה מעון של חושד בכשירים.

המורם מהדברים שהאשה אף שלא זינתה, תשא את עונה ונענשת על הסתירה, וא"כ הדרן להקושיא דמ"ט מקבלת שכר על זה שלא ירדה לשפל המדרגה לזנות תחת בעלה, ובזה צריך לבאר דאין כאן סתירה, דמחז גיסא מגיע לה להתבזות על שהגיע למצב של קנוי וסתירה, אך מאידך גיסא הרי היא כבר היתה במצב שעמדה על פי התהום, וברגע האחרון נעצרה, ודבר זה שהתגברה על נסיון קשה זה, יש לה שכר על זה, ובזה עדיפה על אשה שלא נסתרה כלל ולא הגיעה למצב של נסיון הזנות, דהיא כיון שהתגברה על הנסיון שהיה לה, ואף שהיא אשמה במצב של הנסיון שהיתה בו, מ"מ יש לה שכר על העמידה בנסיון, ומה שאין כן באשה שלא שלא היתה בנסיון זה, שאף שהיא בדרגה גבוהה יותר, אך שכר עמידה בנסיון אין לה.

ומעתה נראה לבאר דזהו דעת ר"ע, דהוא פירש דהשכר שיש לאשה זו הוא מפני שעמדה בנסיון, וא"כ כל אשה שתלך ותסתור על דעת שתקבל שכר על זה שלא זינתה, הרי פשוט שלא מגיע

BELOW IS AN ENGLISH ADAPTATION OF THIS WEEKS' PARSHA PREVIEW WHICH CAN BE HEARD LIVE EVERY WEDNESDAY AT 2:15 PM

Drawing Down the Blessing

Harav Hagaon Shmuel Friedman Shlita

It's now Motza'ei Shavuot, the time of tashlumin, when we're still under the hashpa'ah of Yom Tov. As we say, וְהַשִּׁיָּאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֵדְךָ, we should all be blessed with the continued berachos of Yom Tov.

I heard from R' Baruch Mordechai Ezrachi an insight that he heard Rav Eliyahu Lopian say publicly, on Shavuot, in front of the Knesses Chizkiyahu yeshiva in Kfar Chassidim, quoting the Zohar as well as R' Chaim Volozhiner. We say that Torah is matzil, and it brings hatzlachah in both ruchniyus and gashmiyus. Torah is what gives us all the nachas. Everything comes from Torah.

But the way it works is that the Torah is stored in chests and containers in Shamayim. The Torah that brings success and uplifts us is all stored in heavenly treasuries. And what brings it down from Shamayim? It comes down specifically through tefillah. Torah is the greatest berachah in the world and the source of all success in life, but it must be accessed through tefillah.

The Shefa Descends, Through Birkas Kohanim

In this week's parshah, we have the mitzvah of Birkas Kohanim, which consists of three pesukim. After these three pesukim the Torah says: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֲבָרְכֶם.

Every morning, immediately after reciting Birchos HaTorah, we learn Torah – just as we perform every mitzvah immediately after the berachah – saying pesukim, a Mishnah, and a Baraisa (Magen Avraham).

But why did Chazal choose the pesukim of Birkas Kohanim, specifically, to be said after Birchos HaTorah? The Mishnah Berurah explains that it is because these pesukim have berachah in them.

The Tur writes that the Anshei Mishmar would say Birkas Kohanim every morning before the ketores and before being maktir the eivarim of the korban tamid, so that the tamid would be accepted b'ratzon. So, too, writes the Tur, Chazal established the minhag of saying the pesukim of Birkas Kohanim after Birchos HaTorah, before Parshas HaTamid, to mention the blessings of Klal Yisrael before the korban tamid.

Perhaps we can suggest another explanation.

The Targum Yonasan sees a deeper meaning in these three pesukim. He interprets the words וְיִשְׁמְרְךָ ה' בְּרַכְּךָ to mean:

to mean: ה' בְּכָל עֲסָקְךָ וְיִטְרִינְךָ מִן לִילֵי וּמְזִיזֵי וּבְנֵי יְבִיטְךָ – Hashem should give you success in all your endeavors and protect you from all types of harmful forces.

On the second passuk, וְיָאֵר ה' פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחְנֶנְךָ, he writes: ה' סִבְר אִפּוּי לְךָ בְּמַעֲסָקְךָ בְּאוֹרֵייתָא וְיִגְלִי לְךָ טְמִירָן וְיִיחֹס עֲלֶיךָ – Hashem will shine His countenance upon you as you toil in Torah and reveal to you its hidden secrets. And on the third passuk, וְיִשָּׂא ה' פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִשְׂמֵם לְךָ שְׁלוֹם, he gives this interpretation: ה' סִבְר אִפּוּי לְךָ בְּצְלוֹתְךָ וְיִשְׂוֵי עֲלֶיךָ שְׁלוֹם – Hashem will look favorably upon you when you daven, and grant you peace in every area of your life.

The Sforno, on the passuk of וְיָאֵר, similarly explains: עֵינֶיךָ בְּאוֹר פְּנֵינוּ לְהַבִּיט נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתּוֹ וּמִמַּעֲשָׂיו אַחַר שֶׁתִּשְׁיַג צְרִיכְךָ בְּבִרְכַּתּוֹ – Hashem should illuminate your eyes with His countenance to see wonders from His Torah and His deeds, once you have obtained your needs with His blessing.

So it's very fitting to say these pesukim of Birkas Kohanim after Birchos HaTorah, as they are a special berachah for success in Torah learning.

The Rishonim offer a remarkable insight: In the entire parshah of Bechukosai, the letter samech does not appear. Why? To teach us that the sixty letters (samech having the gematria 60) of Birkas Kohanim are not dependent on any conditions. In Bechukosai, all the berachos are conditional: אִם בְּחֻקֵּי תִלְכוּ. But Birkas Kohanim ends with a pledge – וְאָנֹכִי אֲבָרְכֶם – conveying that Hashem will bless us unconditionally, even if we are not worthy.

The Maor VaShemesh asks: Why, in Birkas Kohanim, do we first speak of gashmiyus and parnassah and only afterward discuss Torah? He answers that it is because it is a great berachah for someone to have parnassah in abundance and still remain deeply engaged in Torah – that's a major nisayon, and a tremendous zechus.

The Chida writes that וְיִשְׁמְרְךָ refers to protection in Torah learning, since in order to learn Torah a person requires special shemirah from the yetzer hara.

We see that all three pesukim of Birkas Kohanim are related to Torah. That's why it's so fitting that immediately after Birchos HaTorah, we say Birkas Kohanim – as a tefillah and segulah for siyata d'Shmaya and hatzlachah in Torah learning.

BELOW IS AN ENGLISH ADAPTATION OF THIS WEEKS' PARSHA PREVIEW WHICH CAN BE HEARD LIVE EVERY WEDNESDAY AT 2:15 PM

What is the berachah of shalom that we are blessed with, in the final words of Birkas Kohanim – וְיִשְׁמַח לְךָ שְׁלוֹם? The Shelah HaKadosh explains that each person is an olam katan, a miniature world, and there is an internal war between a person's body and soul. Talmidei chachamim, however, are constantly making peace between their guf and neshamah, and by achieving internal harmony, they exert an influence on the entire world, spreading peace. So this berachah of shalom encompasses both physical and spiritual wellbeing.

Aside from the general segulah of Birchos HaTorah, which is a known segulah for success in Torah – for yourself and to have children who are talmidei chachamim – there's another idea here. In addition to the tefillah of והערב נא, which is a request for experiencing sweetness in learning, we say the pesukim of Birkas Kohanim to draw down berachah v'hatzlachah in our learning, along with all the blessings that Torah encompasses.

Everything Comes From Hashem

What is the significance of the passuk we say after Birkas Kohanim, וְיָשַׁח אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם? How do the Kohanim "place" the Name of Hashem on Klal Yisrael?

The Baal HaAkeidah explains this based on the Dovid Hamelech's words (Tehillim 33:18-19) הֲנֵה עֵינַי ה' אֶל יִרְאָיו לְמַיְחָלִים לְחַסְדּוֹ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם. When does a person experience salvation – לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם? When he lifts his eyes to Hashem, anticipating His kindness: לְמַיְחָלִים. That dependence on Hashem's chassadim is what saves a person from his tzaros. The essence of Birkas Kohanim, he says, is to teach Klal Yisrael that everything comes from Hashem: וְיָשַׁח אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם.

When the Kohanim say Birkas Kohanim, they are instilling in Klal Yisrael the recognition that all the blessings depends on Hashem's granting them—and that recognition itself makes them worthy of berachah. When the person receiving the berachah internalizes deeply that Hashem does everything, then he becomes deserving of berachah, and that is what it means that Hashem is maskim to the berachah of the Kohanim: וְאָנִי אֲבָרְכֶם.

The Sefer HaChinuch writes, regarding the mitzvah of Birkas Kohanim:

גם צונו בטובו הגדול לבקש ממנו הברכה ושנשאל אותה על ידי המשרתים הטהורים כי כל זה יהיה זכות לנפשותינו ומתוך כך נזכה בטובו.

When we ask Hashem for His berachah, and we realize that the blessing is coming from Him, that is a zechus for our souls, and it is this act that draws down His blessing.

When the Brisker Rav came to Yerushalayim, there was no kohen in his minyan, and he arranged that for Rosh Hashanah, at least during Mussaf, a kohen should be present. But when the time came, the kohen had not yet arrived, and the tzibbur was getting impatient. The Brisker Rav told them to wait, and when someone said, "It's tircha d'tzibbura," the Brisker Rav didn't respond. Eventually, the kohen came, and they davened Mussaf.

After davening, the Brisker Rav turned to the tzibbur and said, "We have much to learn from the chassidim. They are willing to travel great distances and endure significant hardship just to receive a berachah from their Rebbe, yet here we have an explicit passuk in the Torah – וְיָשַׁח אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם – and we can't wait a few minutes for a kohen to come and bless Klal Yisrael?"

To summarize, Torah is the greatest berachah, but that berachah is stored in Shamayim. What brings it down from those heavenly treasure houses, as R' Eliyahu Lopian noted, is our tefillah and bakashah.

Although the Torah encompasses all the berachos in the world – every type of hatzlachah, in gashmiyus or ruchniyus, and every bit of refuah or nachas – that blessing has to be brought down through our tefillos. To that end, we say Birkas Kohanim each morning after Birchos HaTorah; here in Eretz Yisrael, we are zocheh to receive Birkas Kohanim daily from the Kohanim themselves.

We should be zocheh to receive all the blessing through this berachah of Birkas Kohanim, along with all the hatzlachah the Torah brings, with the hashpa'os of Shavuos continuing throughout the whole year.